

Milan Kučan

V Murglah 23

1000 Ljubljana

Državni zbor RS

Članom Komisije za peticije ter za človekove pravice in enake možnosti

Šubičeva 3

1000 Ljubljana

Ljubljana, 13. januarja 2014

Spoštovani člani Komisije,

Pošiljam vam arhivsko gradivo o seji sekretariata CK ZKS z dne 13. 7. 1972. Pridobil sem ga v Arhivu RS, potem ko so mediji na osnovi tiskovne konference g. Romana Leljaka pisali o moji domnevni vpletenosti v umor Stjepana Crnogorca. Gradivo vsebuje med drugim tudi stenogramski zapis vseh razprav udeležencev omenjene seje iz leta 1972, ki postavi trditve g. Romana Leljaka v celoti na laž. Na laž pa postavlja tudi besede predsednice vaše Komisije gospe Eve Irgl: »Dejstvo je, da je g. Milan Kučan takrat kot član CK ZKS bil nedvomno seznanjen s temi stvarmi, predvsem s strani g. Mužiča. Kolikor je znano iz arhivov RS oz. iz dokumentov, naj bi g. Mužič Kučanu takrat obširno poročal. In rezultat tega je, da je po končani tej seji bil 26-letni Stjepan Crnogorac likvidiran.«

G. Roman Leljak in ga. Eva Irgl se v svojih ugibanjih sklicujeta na zapisnik, a če bi v Arhivu RS zaprosila za gradivo o navedeni seji, bi ob ob zapisniku dobila komplet gradiv, med katerimi je tudi popoln stenogram seje, ki tako kot zapisnik v ničemer ne dopušča manipulacij, ki sta si jih privoščila. Zadevo lahko preizkusite s tem, da tudi sami zaprosite za gradivo, ki je javno dostopno. Ne na tej seji ne na kateri koli drugi seji, na kateri sem sodeloval, ni bil nikoli govor o načrtovanih likvidacijah političnih nasprotnikov režima.

Skoraj 55 strani dolg stenogram seje, na katero se sklicuje g. Roman Leljak, jasno pove, da o primeru Crnogorac ni bila izrečena niti beseda. Razprava je bila namreč v celoti posvečena sistemskim vprašanjem delovanja SDV in preverjanju uresničevanja smernic za njeno delovanje. Moje takratno stališče je bilo, da meje področja delovanja službe državne varnosti določa zakon, da politična presoja ne more biti prepuščena tem službam, nadzor nad njimi pa ne sme biti v pristojnosti zveze komunistov, pač pa skupščine. Informacija o teroristično-diverzantski skupini, ki jo je pripravil izvršni biro predsedstva CK ZK Jugoslavije, se je nanašala na dogodke v BiH. Pomočnik republiškega sekretarja za notranje zadeve g. Boris Mužič v razpravi na seji ni sodeloval.

Verjamem, da si boste kot člani Komisije državnega zbora za peticije, človekove pravice in enake možnosti prizadevali zaščititi avtoriteto vaše Komisije in državnega zbora. Kot državljan bi pričakoval, da delovno telo hrama demokracije ne prepusti priprave gradiv zgolj ljubiteljskim raziskovalcem, še posebej če gre za tako hude obtožbe. Verjamem, da boste preverili, kako je mogoče, da je bila vaša Komisija tako grobo zavedena in je namesto zaščitnika človekovih pravic postala orodje za manipulacije in neutemeljeno obtoževanje posameznika ter za kršitev njegovih pravic do dostojanstva, v tem primeru mene. Odgovornost za zavajanje najvišjega predstavniškega doma slovenske države prek njegovega delovnega telesa in posredno za zavajanje vseh njenih državljanov po mojem prepričanju ne more ostati brez ustreznega odziva ustanove, ki jo predstavljate. Ker je potek seje prenašal parlamentarni TV program, pričakujem, da boste o svojih ugotovitvah obvestili tudi javnost.

Želim vam zatrditi, da vabila na sejo vaše Komisije nisem prejel kljub zatrjevanju ga. Eve Irg, da »je Milan Kučan moral prejeti to pismo, razen če je naš kurir, ki mu je moral v roke predati to vabilo, storil kaj napačnega.« Kurir mi obvestila o sklicu vaše Komisije ni mogel vročiti, ker me na naslovu Urad predsednika republike g. Boruta Pahorja ni. Na domači naslov, ki ni nikakršna neznanka, vsaj ne za vodilne ljudi stranke SDS, katere članica je ga. Eva Irgl, mi obvestilo ni bilo poslano. Res je prišlo tudi elektronsko obvestilo, a je končalo v košu kot pošta, ki je bila poslana po pomoti, saj niti spremni pripis niti prva stran pripiske nista bila oblikovana kot vabilo, pač pa kot obvestilo o sklicu seje, namenjeno članom Komisije. Naj dodam še to, da v kolikor bi bilo gradivo za sejo pripravljeno skrbno in celovito, ne bi bilo nobene potrebe, da me na sejo sploh vabite.

Zato protestiram ob besedah ga. Eve Irgl, vaše predsednice, ki je zatrjevala, da sem vabilo prejel, pa da se za neudeležbo nisem niti opravičil: »G. Milan Kučan ni zmozel niti toliko poguma, da bi se opravičil za to sejo. Bi pričakovala, da če se že ne more udeležiti seje in spregovoriti, kaj se je dogajalo v letih

1970 – 1990, da bi se vsaj opravičil in spoštoval institucije pravne države, kar državni zbor nedvomno je.«

Naj dodam, da sem se doslej vedno odzval na vabila državnega zbora in njegovih teles, tudi več preiskovalnih Komisij državnega zbora, ki so jih po pravilu vodili člani SDS, torej stranke, ki ji pripada ga. Eva Irgl. Tudi s tem sem pokazal spoštovanje do institucij pravne države. Bojim pa se, da delovanje predsednice Komisije, njene izjave in priprave na sejo Komisije predstavljajo velik zdrs z vidika delovanja in spoštovanja pravne države.

Milan Kučan

Bivši predsednik republike Slovenije

V vednost:

Državni zbor

G. Janko Veber, predsednik

Priloga:

Kopija gradiva Arhiva RS o seji sekretariata CK ZKS dne 13.7.1972, skupaj 71 strani